

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У
БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1-По1 13/25
17.11.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија: Снежане Јовановић, председника већа, Душанке Ђорђевић, Јелене Шкулић, Данка Лаушевића и Драгослава Милановића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Мирјане Јанковић Недић, као записничара, у кривичном поступку против **окривљеног АА и др**, због кривичног дела примање мита из члана 367 став 1 КЗ и др, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, браниоца окривљеног АА, адвоката Слободана Протића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Срђана Борковића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К-По1 бр. 85/23 од 20.12.2024. године, у седници већа одржаној дана **28.10.2025. године**, а након већања и гласања дана **17.11.2025. године**, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

Делимичним усвајањем жалбе јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К-По1 бр. 85/23 од 20.12.2024. године у делу одлуке о казни, тако што Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, **окривљеном АА**, за продужено кривично дело примање мита из члана 367 став 2 у вези члана 61 КЗ, за које је првостепеном пресудом под I, тачкама 1 и 2, оглашен кривим, применом наведених законских прописа и одредби чланова 1, 4, 42, 45, 54, 60 став 1 и 61 КЗ, утврђује казну затвора у трајању од 3 (три) године, а за кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ, за које је првостепеном пресудом под I, тачком 3, оглашен кривим, утврђује казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, па га, применом одредбе члана 60 став 2 КЗ, **ОСУЂУЈЕ на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године**, у коју му се, на основу одредбе члана 63 КЗ, урачунава време проведено у притвору од 16.03.2023. године до 07.04.2023. године, а **окривљеног ББ**, за кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1, помагањем, у вези члана 35 КЗ, за које је првостепеном пресудом под I, тачком 3, оглашен кривим, применом наведених законских прописа и одредби чланова 1, 4, 42, 45 и 54 КЗ, **ОСУЂУЈЕ на казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци**, у коју му се, на основу одредбе члана 63 КЗ, урачунава време проведено у притвору од 16.03.2023. године до 07.04.2023. године, док се жалба јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал у преосталом делу, као и жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Слободана

Протића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Срђана Борковића, **ОДБИЈАЈУ** као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К-По1 бр. 85/23 од 20.12.2024. године, под I изреке, окривљени АА оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела примање мита из члана 367 став 2 у вези члана 61 КЗ у стицају са кривичним делом злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ, за која су му претходно утврђене појединачне казне затвора, и то: за продужено кривично дело примање мита из члана 367 став 2 у вези члана 61 КЗ, казна затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, а за кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ, казна затвора у трајању од 5 (пет) месеци, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 8 (осам) месеци, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору у периоду од 16.03.2023. године до 07.04.2023. године. Истом пресудом, окривљени ББ оглашен је кривим због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1, помагањем, у вези члана 35 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору у периоду од 16.03.2023. године до 07.04.2023. године, с тим што је одређено да ће окривљени казну издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора, те да ће окривљени, уколико за време издржавања наведене казне, самовољно напусти просторије у којима станује, у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова, остатак казне затвора издржати у Заводу за изрицање казне затвора. Под II изреке, на основу одредбе члана 367 став 7 у вези члана 91 и 92 КЗ, од окривљеног АА одузета је имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела, и то новац у износу од 600 евра, одузет по потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, УКП, Одељења за сузбијање организованог општег криминала 03/2-3 број 30/23 од 16.03.2023. године. Под III изреке, на основу одредбе члана 85 у вези члана 80 КЗ, окривљеном АА изречена је мера безбедности забране вршења позива, делатности и дужности и то забрана вршења свих позива и делатности у области правосуђа у трајању од пет година, док су окривљени АА и окривљени ББ, под IV изреке, обавезани на плаћање трошкова кривичног поступка - судског паушала, и то окривљени АА у износу од 50.000,00 динара, а окривљени ББ у износу од 20.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде, жалбе су благовремено изјавили:

-јавни тужилац Јавног тужилаштва за организовани криминал, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, с предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да пресуду преиначи у делу одлуке о кривичној санкцији тако што ће окривљеном АА изрећи казну затвора у трајању од најмање 5 година, а окривљеном ББ казну затвора у трајању од најмање 8 месеци,

-бранилац окривљеног АА, адвокат Слободан Протић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији – мери безбедности, с предлогом да

Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење и

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Срђан Борковић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене Кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да исту преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Јавни тужилац Јавног тужилаштва за организовани криминал је, у поднеску Ктж бр. 35/25 од 14.05.2025. године, предложио да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да пресуду преиначи у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што ће окривљеног АА осудити на казну затвора у трајању од најмање 5 година, а окривљеног ББ на казну затвора у трајању од најмање 8 месеци, а да жалбе бранилаца окривљених одбије као неосноване.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, одржао је седницу већа у присуству јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, Предрага Тетковића, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом коју је испитао у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП, у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, нашао:

-жалба јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал је делимично основана, док су жалбе бранилаца окривљених неосноване.

Жалбом јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал побија се првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 9 ЗКП, те истиче да је првостепени суд прекорачио оптужбу приликом измене квалификације кривичног дела примање мита из члана 367 став 1 КЗ, јер је окривљеног АА тачком 1 и 2 изреке огласио кривим због кривичног дела примање мита из члана 367 став 2 КЗ, изостављајући из изреке одредбе које се односе на члан 42 Закона о прекршајима и члан 2 став 2, као и члан 4 став 3 Закона о судијама, кроз које је јавно тужилаштво дало образложење у ком сегменту је наведени окривљени поступао на начин да изврши службену радњу коју не би смео извршити, чиме је првостепени суд прекорачио границе својих овлашћења, изостављајући из описа радње извршења наводе оптужног акта.

У жалби браниоца окривљеног АА такође се истиче да је првостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 9 ЗКП, јер је првостепени суд код свих кривичних дела неовлашћено и у великом обиму мењао чињенични опис радњи извршења, при чему бранилац указује на измене на које се позива и јавни тужилац у својој жалби, с тим што у односу на кривично дело описано под тачком 1 указује и на измене у погледу висине прописане казне за прекршај за који се водио прекршајни поступак против ВВ, иако је у изреци наведена прописана казна од 250.000 до 500.000 динара, која је блажа у односу на казну од 500.000 динара наведену у оптужници.

Насупрот жалбеним наводима јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал и браниоца окривљеног АА, по оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, као другостепеног, изостављањем из изреке навода оптужнице да је окривљени АА

поступао и супротно поменути одредбама Закона о прекршајима и Закона о судијама, није повређен идентитет оптужбе и пресуде, односно на овај начин првостепени суд није прекорачио границе својих овлашћења, па се, самим тим, не може говорити о наведеној битној повреди одредаба кривичног поступка. О свему наведеном у образложењу побијане пресуде, на странама 25 и 26, првостепени суд је дао јасне, довољне и аргументоване разлоге, које као правилне прихвата и овај суд, као и разлоге у погледу измене правне квалификације кривичних дела за која су окривљени АА и окривљени ББ оглашени кривим, о чему ће бити више речи у наставку образложења у делу који се односи на правну квалификацију.

Жалбом браниоца окривљеног ББ побија се првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, али се у образложењу жалбе, осим интерпретације наведене законске одредбе, не наводи у чему би се конкретно састојала та повреда, већ се овај жалбени основ суштински своди на оспоравање правилности утврђеног чињеничног стања описаног под тачком 3 изреке.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у односу на кривично дело описано под тачком 1 и 2 изреке, у жалби браниоца окривљеног АА истиче се да је чињенично стање остало непотпуно утврђено јер је првостепени суд одбио доказне предлоге одбране да се у доказном поступку прочита исказ окривљеног ВВ дат у предмету Спк-По1 бр. 43/23 и да се ово лице непосредно саслуша, те изврши његово суочење са окривљеним АА на одлучујуће околности, као и да се прочита исказ ГГ дат у предмету Спк-По1 бр. 336/22 и да се ово лице непосредно саслуша, те изврши његово суочење са окривљеним АА на одлучујуће околности, као и да се непосредно у својству сведока испита деда осуђеног ГГ, ДД, те да се, ради провере одбране окривљеног, прибаве списи предмета Прекршајног суда у Лозници Пр-5459/21 и изврши увид у електронски уписник Посебног одељења за организовани криминал, везано за наредбу о тајном надзору комуникација Пов-По1 336/22 од 25.02.2022. године.

Међутим, Апелациони суд у Београду је овакве жалбене наводе браниоца окривљеног АА оценио као неосноване јер је првостепени суд, на странама 11 и 12 образложења пресуде, навео јасне разлоге из којих је одбио доказне предлоге одбране, те, у смислу члана 406 став 1 тачка 1 ЗКП, прочитао ранији исказ сведока ДД, уместо његовог непосредног испитивања, а које разлоге у свему као правилне прихвата и овај суд.

С тим у вези, првостепени суд је правилно поступио када је одбио предлог одбране да се у својству сведока испитају ВВ и ГГ на околност давања мита и закључења споразума, с обзиром на то да је, у смислу одредбе члана 406 став 1 тачка 5 ЗКП, реч о саоптуженима према којима је кривични поступак већ окончан правноснажним осуђујућим пресудама, а једно лице може имати само једно процесно својство у току поступка.

Жалбени наводи браниоца окривљеног АА да је, приликом саслушања окривљеног ВВ пред јавним тужиоцем за организовани криминал дана 17.03.2023. године, где је окривљени, „суочен са могућношћу одређивања притвора врло лако пристао на необичан и благодан предлог тужиоца који је гласио: „Нема проблема, с обзиром на Вашу одбрану, ако желите, Ви и бранилац, ја могу и званично да Вас питам, можемо после да разговарамо око закључења споразума, да то решимо са неком условном осудом евентуално”, због чега је, по мишљењу браниоца, окривљени ВВ лажно изјавио да је АА дао мито у износу од 400 евра, за овај суд су неприхватљиви. Ово из разлога што из садржине транскрипта о

наведеном саслушању окривљеног ВВ, произлази да је исти у свом слободном излагању, након што је, уредно поучен о правима и дужностима у кривичном поступку, те упознат са наводима наредбе о спровођењу истраге, признао извршење кривичног дела давање мита из члана 368 став 1 КЗ, у време, на месту и на начин како му је стављено на терет, након чега је јавни тужилац, сходно својим законским овлашћењима, предложио закључење споразума о признању кривичног дела, који је потом и прихваћен од стране окривљеног и његовог браниоца.

Што се тиче доказног предлога да се прибаве списи Прекршајног суда у Лозници који се односе на други предмет окривљеног ВВ, а на околност да је ВВ доставио судији, овде окривљеном АА, потврду Дома здравља да је лежао корону, а не 400 евра, првостепени суд је, по оцени овог суда, правилно нашао да је извођење оваквог доказа сувишно, с обзиром на то да из снимка пресретнуте комуникације (што ће у наставку пресуде бити детаљније анализирано) јасно произлази да је повод доласка ВВ на адресу становања окривљеног АА била предаја новца у износу од 400 евра, а не медицинске документације.

Такође, првостепени суд је правилно поступио када је одбио, као сувишан, предлог одбране да се прибави уписник Посебног одељења за организовани криминал, на околност да ли је наредба о тајном надзору комуникације Пов-По1 бр. 336/22 од 25.02.2022. године уредно заведена или накнадно убачена, с обзиром на то да се поменута наредба суда налази у списима предмета у оригиналу, а при предузимању ове посебне доказне радње поступљено је у свему у складу са одредбама ЗКП.

Уједно, правилно је првостепени суд нашао да је вршење увида у списе по споразуму о признању кривичног дела сувишно, те да би допринело одуговлачењу поступка, с обзиром на све током поступка изведене доказе.

Осим тога, првостепени суд је навео и разлоге због којих је у доказном поступку прочитао исказ сведока ДД дат у истрази дана 07.04.2023. године, налазећи да се ради о сведоку чији је долазак пред суд немогућ, имајући у виду не само његову животну доб (85 година), већ и здравствено стање, како то произлази из медицинског извештаја у списима предмета у којем је наведено да ДД није способан да присуствује суђењу. Због тога су жалбени наводи браниоца окривљеног АА којима се указује да здравствени проблеми сведока, које је првостепени суд навео у образложењу пресуде, нису разлози за неприступање главном претресу, те да се о томе није изјаснио ни судски вештак, без утицаја на другачије закључивање, при чему у том правцу није ни поднет доказни предлог.

Надаље се у жалби браниоца окривљеног АА оспорава оцена суда о изведеним доказима, уз изношење сопствене анализе доказа, другачије од оне коју је првостепени суд навео у образложењу пресуде. С тим у вези, бранилац оспорава и закључак првостепеног суда да је окривљени АА у време, на месту и на начин ближе описан у изреци побијане пресуде, извршио продужено кривично дело примање мита из члана 367 став 2 у вези члана 61 КЗ, описано под тачкама 1 и 2 изреке, као и кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ, описано под тачком 3.

Наиме, ставом првим, под тачком 1 изреке, окривљени АА оглашен је кривим што је дана .... године, око ...часова, у ..., ..., као службено лице – ..., од сада осуђеног ВВ (према коме је кривични поступак раздвојен) примио поклон да у оквиру свог службеног овлашћења

изврши службену радњу коју би морао извршити, тако што је у прекршајном поступку у предмету 10Пр. 5960/21 који се водио против ВВ, због прекршаја из члана 21 став 1 тачка 6 у вези става 3 у вези члана 20 став 2 Уредбе о стављању под контролу коришћења и промета дивље флоре и фауне, за који прекршај је прописана казна од 250.000 до 500.000 динара, након саслушања окривљеног дана 14.03.2022. године, са ВВ постигао договор да му ВВ на име поклона преда износ од 400 евра, како би му пресудом изрекао блажу казну, а дана ... године овај поклон и примио, тако што је у телефонском разговору упутио ВВ да коверат са 400 евра преда ЂЂ – ... АА на адреси становања окривљеног, што је ВВ и учинио, након чега је окривљени АА пресудом 10Пр. 5960/21 од 10.10.2022. године, ВВ огласио одговорним за наведени прекршај и осудио га на новчану казну у износу од 5.000 динара, која је пресуда постала правноснажна дана 25.10.2022. године.

По оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, првостепени суд је овакво чињенично стање правилно и потпуно утврдио на основу изведених доказа, ближе наведених у образложењу пресуде, на странама 20 и 21, које је ценио, како појединачно, тако и у међусобној повезаности и у склопу одбране окривљеног АА, дајући за своја чињенична утврђења јасне, довољне, логичне и аргументоване разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног АА, првостепени суд је правилно поступио када је прихватио одбрану сада осуђеног ВВ дату у истражном поступку дана 17.03.2023. године и прочитану у доказном поступку у смислу члана 406 став 1 тачка 5 ЗКП, у којој он потврђује да је судији, овде окривљеном АА, дао мито, да је на неки начин морао јер није имао паре да плати казну, због чега је отишао код судије кући и пожалио му се да је за њега новац од 500 - 600.000 велики, те да је остало да судији да нешто, па да судија види да нешто минимално плати, као и да је судији дао 400 евра, тако што је новац ставио у коверат, отишао код судије кући и ...у ходнику куће предао коверат са новцем.

Овакви наводи сада осуђеног ВВ поткрепљени су аудио записима пресретнутих телефонских разговора од 24.03.2022. године, добијеним применом мере тајног надзора комуникација, по наредби суда, чија је садржина детаљно интерпретирана на странама 16 и 17 образложења побијане пресуде, те тако из пресретнуте комуникације између окривљеног АА и ВВ која је обављена дана 24.03.2022. године, произлази да окривљени АА позива ВВ и говори му: “Па ти сврати, ..., стави у неки папир или нешто”, на шта му ВВ одговара: “Ето мене за пет, десет минута, сад ћу ја узети коверту, четристо, је л` тако?”, на шта му окривљени АА одговара: „Ајде, ајде”, након чега окривљени АА позива ЂЂ и говори јој: „Сад ће доћи ... један... доће за пет, десет минута... само узми коверат онај један, ништа више... пожури“, „... даће ти један коверат, ти узми... рекао је за десет минута, ајде, ајде“, „Не мора напољу да ти да, нек ти то да у ходнику, нека уђе.“

Ценећи садржину ових разговора, првостепени суд је правилно утврдио да из њих недвосмислено произлази да је садржина коверте коју је ВВ предао ЂЂ - новац у износу од 400 евра, а не медицинска документација, како је то у својој одбрани настојао да прикаже окривљени АА, а потпуно је неуверљиво и изјашњење окривљеног приликом репродукције снимка разговора - да се реч „четристо” односи на медицинску документацију у вези другог прекршајног поступка против ВВ. С тим у вези, жалбени наводи браниоца окривљеног АА, којима се истиче да је првостепени суд пропустио да цени одбрану окривљеног у овом делу, оцењени су као неосновани. Осим тога, првостепени суд је утврдио да је овом приликом

извршена примопредаја новца намењеног окривљеном АА, те је, и по оцени овог суда, насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног, правилно закључио да је овај поклон ВВ учинио по претходном договору са окривљеним АА, а у сврху изрицања блаже казне, што је једини логичан мотив ВВ да, суочен са запређеном новчаном казном, окривљеном АА учини поклон у овом износу, што уосталом произлази из претходно наведених доказа који јасно заокружују коруптивни контекст односа између њих двојице поводом исхода прекршајног поступка.

С обзиром на то да је првостепени суд у образложењу пресуде дао јасне разлоге из којих није прихватио одбрану окривљеног АА да поводом наведеног прекршајног поступка није примио новац, нити да је тако нешто договарао са ВВ, то су жалбени наводи браниоца окривљеног којима се оспорава оцена овакве одбране његовог брањеника, за овај суд неприхватљиви.

Надаље се жалбом браниоца окривљеног АА побија првостепена пресуда због погрешно утрђеног чињеничног стања под тачком 2 изреке, тако што се износи сопствена анализа одбране окривљеног АА и одбране сада осуђеног ГГ, као и исказа сведока ДД из истражног поступка, уз оспоравање закључка првостепеног суда у погледу постојања договора између окривљеног АА и сада осуђеног ГГ пре саслушања окривљеног ДД које је обављено дана 26.09.2022. године, да му ГГ преда износ од 200 евра на име поклона, како би ДД пресудом изрекао блажу санкцију, а који поклон је окривљени АА у два наврата – 04.06. и 10.07.2022. године и примио од ГГ, у износима од по 100 евра, након чега је окривљени АА донео пресуду 10Пр. 1946/22 од 15.07.2022. године, којом је ДД огласио одговорним за наведени прекршај и изрекао му опомену, а која је пресуда постала правноснажна дана 29.07.2022. године, истичући да овакав закључак не произлази из садржине снимљеног разговора окривљеног АА и ГГ од 25.05.2022. године, јер се из истог види да нема никаквог разговора и договора о давању новца, већ да се разговор односи на сутрашње саслушање.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, овакви жалбени наводи браниоца окривљеног АА којима се оспорава изнети закључак првостепеног суда, неосновани су, будући да је првостепени суд из садржине пресретнутог телефонског разговора од 25.05.2022. године, утврдио постојање договора о поклону између окривљеног АА и ГГ, у коме окривљени АА саопштава ГГ: “Ја сам ти рекао шта је најбоље, како ће да прође... нек дође”, те одмах потом пита ГГ: “Је л` остаје договор?”, што ГГ потврђује, а да се овај договор односи на исход прекршајног поступка – санкцију и новац на име поклона потврђује пресретнути разговор од 26.05.2022. године, у коме окривљени АА саопштава ГГ: “Добро ће бити, ништа неће бити, можда само трошкови 500 динара”, на шта га ГГ пита: “А кад ћемо за паре, за оно што смо рекли”, а потом се у вези виђања договарају да то буде након што ГГ прими плату.

Да је окривљени АА наведени поклон у износима од по 100 евра и примио у два наврата, односно 04.06. и 10.07.2022. године, првостепени суд је, насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног, правилно утврдио на основу одбране осуђеног ГГ, која је у овом делу потврђена исказом сведока ДД и пресретнутом комуникацијом. Наиме, из садржине телефонског разговора од 26.05.2022. године, произлази да ГГ у контексту примопредаје новца, моли АА да га сачека до првог када прими плату, што му АА одобрава, те из телефонског разговора од 02.06.2022. године, где се њих двојица договарају да се виде прекосутра, што потврђује и разговор од 04.06.2022. године, у којем АА упућује ГГ да дође

код њега кући и разговор од 10.07.2022. године, у коме ГГ говори АА: “Ево спремио сам оно, па да видим кад хоћете да се нађемо”, на шта га АА такође упућује да дође код њега кући. Из садржине свих наведених разговора јасно је да се ради о договорима у вези примопредаје новца, а такође, из садржине ових комуникација ни на који начин не произлази било какво противљење или одбијање од стране окривљеног АА, како је он то настојао да прикаже у својој одбрани.

Дакле, на основу свих наведених доказа, првостепени суд је, насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног АА, правилно утврдио да је између окривљеног АА и сада осуђеног ГГ у периоду пре саслушања ДД дана 26.05.2022. године, постојао договор да ГГ, унук ДД, преда окривљеном АА на име поклона 200 евра, како би ДД изрекао блажу санкцију. Из наведених разлога, првостепени суд с правом није прихватио одбрану окривљеног АА да поводом овог прекршајног поступка није било договора о било каквом новцу, а у овом делу правилно није прихватио ни одбрану ГГ који је настојао да прикаже да је поклон од 200 евра - спонтани гест захвалности накнадно учињен окривљеном АА, као ни одбрану окривљеног АА да овај поклон није примио јер, поред тога што је у супротности са одбраном ГГ у погледу ових околности, садржина пресретнутих разговора у периоду од 25.05. до 10.07.2022. године, недвосмислено указује да је разлог доласка ГГ у кућу окривљеног АА - примопредаја новца, која је и извршена 04.06. и 10.07.2022. године, те да је окривљени АА у два наврата и примио поклон у износу од по 100 евра.

Због свега претходно наведеног, жалбени наводи браниоца окривљеног ААа, којима се понављају наводи одбране окривљеног у погледу наведене околности, оцењени су као неосновани. Ово и стога што садржина пресуде 10Пр. 1946/22 од 15.07.2022. године, у погледу санкције и трошкова поступка, у потпуности одговара ономе што је окривљени АА саопштио ГГ у разговору од 26.05.2022. године у вези исхода прекршајног поступка.

Надаље, у жалбама бранилаца окривљеног АА и окривљеног ББ оспорава се правилност утврђеног чињеничног стања описаног под тачком 3 изреке, тако што се истиче да није доказано постојање елемената кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ, за које су окривљени АА, као извршилац, и окривљени ББ, као помагач, оглашени кривим јер, према наводима жалби, из изведених доказа се не може закључити да су се наведени окривљени договорили око начина вођења прекршајног поступка – сачињавања записника и потписивања истог. Такође се у жалбама указује да, у ситуацији када присуство окривљене није обавезно у прекршајном поступку и када је претходно писаном изјавом у полицији окривљена ЕЕ признала извршење прекршаја, те овластила свог брата, овде окривљеног ББ, да је фактички заступа пред судом и сагласила се са свим радњама које је предузео и последицама које су наступиле, онда, по мишљењу бранилаца, не може ни бити говора о тежој повреди права на одбрану ЕЕ из члана 93 Закона о прекршајима.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, овакви жалбени наводи бранилаца окривљених су без утицаја за правилност утврђеног чињеничног стања описаног под тачком 3 изреке, с обзиром на то да је првостепени суд чињенично стање у овом делу правилно и потпуно утврдио на основу одбрана окривљеног АА и окривљеног ББ, писаних доказа, исказа оштећене ЕЕ и тонских снимака насталих применом посебних доказних радњи тајни надзор комуникације и тајно праћење и снимање, које доказе је суд ценио, како појединачно, тако и у међусобној повезаности, и у склопу одбрана окривљених, дајући за своја чињенична и правна утврђења из изреке у образложењу пресуде довољне,

јасне и аргументоване разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Наиме, првостепени суд је правилно утврдио да је окривљени АА у својству ..., поступао у прекршајном поступку у предмету 10Пр. 4320/22, који се водио против ЕЕ, због прекршаја из члана 332 став 1 тачка 8 у вези члана 43 став 1 Закона о безбедности саобраћаја на путевима, да је у овом поступку ЕЕ упућен позив за саслушање пред Прекршајним судом за 09.12.2022. године, да се поводом овог позива окривљени ББ, рођени брат ЕЕ, обратио судији АА јер ЕЕ није могла да приступи у суд, па су се, на предлог окривљеног АА, договорили да у суд приступи окривљени ББ, те да саставе записник у коме ће констатовати да је приступила ЕЕ, што произлази из разговора од 09.12.2022. године. Такође је утврдио да су се, по приступању окривљеног ББ у Прекршајни суд, на предлог окривљеног АА, окривљени договорили да саставе записник да ЕЕ признаје прекршај, јер је за њу повољније да добије опомену, казнене поене и забрану управљања, те су по овом договору и поступили тако што је на основу личних података ЕЕ, које је за записник саопштио окривљени ББ, окривљени АА својој записничарки, сада осуђеној ЖЖ, издиктирао записник о саслушању окривљене ЕЕ од 09.12.2022. године, у који је унео неистините податке да је ЕЕ у својству окривљене приступила у суд и изнела одбрану, а потом су записник потписали окривљени АА у рубрици “судија”, записничарка ЖЖ у рубрици “записничар”, док је окривљени ББ у рубрици “окривљена ЕЕ” записник својеручно потписао именом и презименом ЕЕ. На основу овог записника окривљени АА је донео пресуду 10Пр. 4320/22 од 09.12.2022. године, којом је ЕЕ огласио одговорном за наведени прекршај и изрекао јој опомену, одузимање 4 казнена поена, меру безбедности забране управљања моторним возилом у трајању од 30 дана и обавезу плаћања 500 динара на име трошкова поступка, која пресуда је постала правноснажна дана 22.12.2022. године.

Из наведеног произлази да је окривљени АА, као службено лице на функцији судије ..., поступајући у прекршајном поступку против ЕЕ, искористио свој службени положај, тако што је у записник о саслушању окривљене унео неистините податке да је ЕЕ приступила у суд и изнела одбрану, а потом пресудом истој изрекао санкцију за прекршај, чиме је повредио њено право на одбрану из члана 93 Закона о прекршајима, којим је, у ставу 1, прописано да се пре доношења одлуке окривљеном мора дати могућност да се изјасни о чињеницама и доказима који га терете и да изнесе све чињенице и доказе који му иду у корист, осим у случајевима предвиђеним законом, при чему оваква повреда, учињена од стране окривљеног АА, представља тежу повреду права јер право на одбрану представља једно од фундаменталних права у правном поретку установљено у циљу владавине права и заштите права грађана у поступцима у којима се одлучује о њиховој одговорности.

Притом, првостепени суд је правилно утврдио да је окривљени ББ, поступањем на претходно описани начин, помогао у извршењу овог кривичног дела, јер је саопштавањем личних података ЕЕ и неовлашћеним потписивањем записника у њено име, као окривљене, створио услове да се наведени записник неистините садржине сачини. Због тога, првостепени суд с правом није прихватио одбрану окривљеног ББ у делу у којем је навео да је овако поступио јер је руковођен ауторитетом судије сматрао да се ради о законитим радњама, а која одбрана је и за овај суд неприхватљива, с обзиром на то да, према просечним стандардима и личним својствима окривљеног ББ, истом није могло бити непознато да је сачињавање било ког службеног писмена неистините садржине - противправно, што се односи и на акт потписивања записника којим се неистинито потврђује аутентичност овакве исправе.

Из свих наведених разлога, жалбени наводи браниоца окривљеног ББ којима се истиче да његов браћеник није извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ, помагањем, јер окривљени ББ, као лице у неотклоњивој правној заблуди, нема свест о томе да својим радњама помаже окривљеном АА у извршењу кривичног дела, нити да то што окривљени АА ради, представља кривично дело, оцењени су као неосновани, тим пре када се има у виду и да је током поступка утврђено да ЕЕ није управљала возилом којим је саобраћајни прекршај извршен, што произлази из снимка добијеног применом посебне доказне радње тајног праћења и снимања, у канцеларији број ... на првом спрату ..., када окривљени АА пита окривљеног ББ да ли је он био за воланом када је прекршај учињен, што му окривљени ББ тада јасно и потврђује, а коју околност је у својој одбрани потврдио и сам окривљени АА.

Ценећи исказ оштећене ЕЕ у делу у ком је навела да се саглашава са наведеним поступањем судије АА и свог брата ББ, те да сматра да овим нису повређена њена права, а на чему се инсистира и у жалби браниоца окривљеног ББ, првостепени суд је правилно нашао да је исказ оштећене у овом делу ирелевантан, јер постојање права на одбрану из члана 93 Закона о прекршајима не зависи од воље лица према коме се повреда врши, јер се ради о правима личности којима се не може располагати супротно сврси у коју су установљена, нити се могу преносити. Дакле, како је ово право везано за личност, оно представља објективну категорију правног поретка, из којих разлога ЕЕ у кривичном поступку и има процесно својство оштећене, док је за предметни поступак ирелевантно да ли је она заиста одговорна за прекршај за који је оглашена одговорном, јер се ради о питању ван надлежности поступајућег суда и не представља претходно питање за постојање кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 КЗ.

Имајући у виду све претходно наведено, првостепени суд је, правно квалификујући утврђено чињенично стање, правилно нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сва битна обележја бића продуженог кривичног дела примање мита из члана 367 став 2 КЗ у вези члана 61 КЗ, описаним у тачки 1 и 2 изреке пресуде, у стицају са кривичним делом злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ, описаним у тачки 3 изреке пресуде, те да се у радњама окривљеног ББ стичу сва битна обележја бића кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1, помагањем, у вези члана 35 КЗ, описаног у тачки 3 изреке пресуде.

У односу на правну квалификацију кривичних дела под тачком 1 и 2, првостепени суд је, насупротив жалбеним наводима јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, правилно нашао да утврђено чињенично стање у вези поступања окривљеног АА нема значај “извршења службене радње коју не би смео извршити”, како се то наводи у оптужници и на чему јавни тужилац и у жалби инсистира, јер је питање дозвољености предузете службене радње - правно питање објективне правне природе, па је окривљени, спроводећи прекршајни поступак и доносећи пресуду којом је изрекао санкцију, поступао у оквиру свог службеног овлашћења као судије, а не супротно члану 2 став 2 Закона о судијама, тако да се ове чињенице, као битна обележја кривичног дела, могу односити само на кривично дело примање мита из члана 367 став 2 КЗ. С тим у вези, иако је суд утврдио да је окривљени АА примио поклон да ВВ и ДД изрекне блаже санкције, ово само по себи, према правилном закључку првостепеног суда, не значи да су изречене санкције незаконите у смислу члана 42 Закона о прекршајима, јер се ова одредба тиче објективних критеријума

одмеравања казне, а не побуда и мотива којим се окривљени руководио приликом одмеравања казне, јер побуде и мотиви и нису битна обележја кривичног дела примање мита из 367 КЗ, због чега се и не преиспитују у кривичном поступку у смислу противправности овог кривичног дела. Исти закључак односи се и на наводе оптужнице да је окривљени АА поступио и супротно члану 4 став 3 Закона о судијама, које одредбе се иначе односе на етичке принципе вршења судијске функције, што може бити предмет оцене у поступку за утврђивање дисциплинске одговорности и не представљају услов инкриминације кривичног дела примање мита из члана 367 КЗ.

С обзиром на то да је првостепени суд, и по оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, правилно нашао да се у радњама окривљеног АА, описаним у тачкама 1 и 2 изреке побијане пресуде, стичу битна обележја кривичног дела примање мита из члана 367 став 2 КЗ, а не кривичног дела из члана 367 став 1 КЗ, то је, насупротив жалбеним наводима јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, правилно поступио када је правну квалификацију уподобио утврђеном чињеничном стању и овог окривљеног осудио за лакши облик кривичног дела из члана 367 КЗ.

У погледу навода оптужнице, под тачком 3, да се у радњама окривљеног АА и окривљеног ББ стичу битна обележја кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ у стицају са кривичним делом фалсификовање исправе из члана 355 став 2 у вези става 1 КЗ, а што се указује у жалби јавног тужиоца, првостепени суд је правилно нашао да се у описаним радњама окривљеног АА стичу само битни елементи кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ јер, иако су сачињавањем записника неистините садржине о саслушању ЕЕ остварена и битна обележја кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355 став 2 у вези става 1 КЗ, ова радња у околностима конкретног случаја, према правилном закључку првостепеног суда, представља радњу извршења кривичног дела из члана 359 став 1 КЗ, због чега је у односу привидног стицаја и конзумирана кривичним делом злоупотреба службеног положаја, као комплекснијег кривичног дела у чијој је конструкцији фалсификовање службене исправе радња извршења и узрок наступања последице – теже повреде права ЕЕ као битног обележја кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 КЗ.

Због тога је првостепени суд, и по оцени овог суда, насупротив жалбеним наводима јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, радње окривљеног АА описане под тачком 3 изреке побијане пресуде, правилно квалификовао само као кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ, изостављајући кривично дело фалсификовање исправе из члана 355 став 2 у вези става 1 КЗ, јер се у конкретном случају ради о привидном идеалном стицају по основу консумпције, где је кривично дело фалсификовање исправе конзумирано кривичним делом злоупотреба службеног положаја.

Жалбени наводи јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, којима се указује да је окривљени АА прекршајну пресуду, којом је ЕЕ оглашена кривом за извршење прекршаја који није учинила, послао на адресу ЕЕ, где је примио окривљени ББ који, по договору из канцеларије судије АА даље крши право на одбрану ЕЕ, јер прима ову пресуду, на коју се после ЕЕ не жали, чиме је додатно повређено њено право на одбрану, по оцени другостепеног суда, без утицаја је за правилност утврђеног чињеничног стања ближе описаног под тачком 3 изреке побијане пресуде и правну квалификацију кривичног дела, с обзиром на то да се окривљени за ове радње ни не терете нити су исте садржане у опису дела,

према измењеној оптужници.

Међутим, основано се жалбом јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал побија првостепена пресуда у делу одлуке о казни у односу на обојицу окривљених, тако што се истиче да првостепени суд није правилно ценио околности предвиђене одредбом члана 54 став 1 КЗ, које су од утицаја на висину казне, те, с тим у вези, погрешно поступио када је применио одредбе о ублажавању казне из члана 56 и 57 КЗ и окривљенима одмерио казне испод граница прописаних законом.

Наиме, првостепени суд је, образлажући одлуку о казни, од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА ценио његове породичне прилике, старосну доб и чињеницу да је нарушеног здравственог стања, да до сада није осуђиван, да се коректно држао пред судом и делимично признање, док је, од отежавајућих околности, ценио упорност окривљеног у вршењу кривичног дела примање мита из члана 367 КЗ, које је извршио у продуженом трајању, као и чињеницу да је оваквим недостојним понашањем нарушио углед суда и судијске функције. У односу на окривљеног ББ, од олакшавајућих околности, првостепени суд је ценио чињеницу да је помогао у извршењу кривичног дела у смислу члана 35 КЗ, његово коректно и у битном искрено држање пред судом, док отежавајућих околности на страни овог окривљеног није нашао. Надаље, ценећи однос наведених околности у међусобној повезаности, првостепени суд је окривљенима, применом члана 56 и 57 КЗ, ублажио казне испод законом прописаног минимума, налазећи да ће се јединственом казном затвора у трајању од 1 (једне) године и 8 (осам) месеци, на коју је окривљени АА осуђен, као и казном затвора у трајању од 4 (четири) месеца, на коју је осуђен окривљени ББ, а коју ће издржавати у просторијама у којима станује, у довољној мери утицати да убудуће не чине кривична дела и остварити генерална сврха кажњавања.

Међутим, основано се жалбом јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал оспорава правилност овакве одлуке о казни и, с тим у вези, изнети закључак првостепеног суда у погледу остваривања специјалне и генералне превенције. Пре свега, имајући у виду чињеницу да је првостепени суд, као отежавајућу околност, утврдио да је окривљени АА недостојним понашањем нарушио углед суда и судијске функције, то, по оцени Апелационог суда у Београду, као другостепеног, јавни тужилац основано у жалби указује да у конкретном случају није било места ублажавању казне, јер на страни окривљеног АА не постоје нарочито олакшавајуће околности које указују на то да се и са ублаженом казном може постићи сврха кажњавања, већ, напротив, да је, ради остваривања те сврхе, а пре свега генералне превенције, окривљеном АА за предметна кривична дела нужно одмеравање строже казне. Ово посебно што је окривљени својим понашањем прекршио свако етичко правило судијске функције и својим поступцима урушио поверење грађана у правосудни систем, а која околност изискује одмеравање казне затвора окривљеном АА у дужем трајању, како се основано указује у жалби јавног тужиоца.

Због тога је Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, усвајањем жалбе јавног тужиоца у овом делу, преиначио првостепену пресуду у погледу одлуке о казни, тако што је окривљеном АА за продужено кривично дело примање мита из члана 367 став 2 у вези члана 61 КЗ, за које је првостепеном пресудом под I, тачкама 1 и 2, оглашен кривим, применом наведених законских прописа и одредби чланова 1, 4, 42, 45, 54, 60 став 1 и 61 КЗ, претходно утврдио казну затвора у трајању од 3 (три) године, а за кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ, за које је првостепеном пресудом под I, тачком 3, оглашен

кривим, претходно утврдио казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, те га је, даљом применом одредбе члана 60 став 2 КЗ, осудио на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године, у коју ће му се, на основу одредбе члана 63 КЗ, урачунати време проведено у притвору од 16.03.2023. године до 07.04.2023. године.

Такође, основано се жалбом јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал оспорава правилност одлуке о казни и у односу на окривљеног ББ, тако што се основано указује да је првостепени суд извео погрешан закључак да у односу на овог окривљеног није било отежавајућих околности, имајући у виду побуде из којих је окривљени ББ извршио кривично дело за које је оглашен кривим, а које су веома ниске, будући да је прекршајни поступак спроведен против његове рођене сестре ЕЕ, управо захваљујући окривљеном ББ и његовом поступању, након што је он лично учинио прекршај прекорачењем брзине за који је на крају правноснажно прекршајно осуђена ЕЕ, иако прекршај није извршила. Ценећи околности које се односе на личност окривљеног ББ кроз однос према сведоку ЕЕ, његовој рођеној сестри, као и побуде из којих је извршио кривично дело, а које су у смислу одредбе члана 54 став 1 КЗ од значаја код одмеравања казне, овај суд је нашао да исте, у међусобној повезаности, оправдавају одмеравање казне у дужем трајању у односу на казну на коју је наведени окривљени осуђен првостепеном пресудом.

Због тога је Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, усвајањем жалбе јавног тужиоца у овом делу, преиначио првостепену пресуду у погледу одлуке о казни и у односу на окривљеног ББ, тако што га је за кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1, помагањем, у вези члана 35 КЗ, за које је првостепеном пресудом под I, тачком 3, оглашен кривим, применом одредби чланова 1, 4, 42, 45 и 54 КЗ, осудио на казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, у коју ће му се, на основу одредбе члана 63 КЗ, урачунати време проведено у притвору од 16.03.2023. године до 07.04.2023. године.

По оцени овог суда, као другостепеног, наведене казне затвора на које су осуђени АА и окривљени ББ, сразмерне су тежини извршених кривичних дела и степену кривице окривљених и исте су нужне, али и довољне за постизање сврхе кажњавања из члана 42 КЗ у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Како су овако одмерене казне, према ставу овог суда, адекватне, како тежини извршених кривичних дела, тако и личности окривљених, а њима ће се постићи сврха кажњавања и изрицања кривичних санкција предвиђене одредбама члана 4 и 42 КЗ, то правилност и законитост пресуде у делу одлуке о казни, изјављеним жалбама бранилаца окривљених није основано доведена у питање.

У односу на окривљеног АА, првостепени суд је правилно поступио када му је, применом одредбе члана 85 КЗ у вези члана 80 КЗ, изрекао меру безбедности забране вршења позива, делатности и дужности у трајању од пет година, те се неосновано жалбом браниоца овог окривљеног побија првостепена пресуда у овом делу, при чему у жалби није ни наведено образложење овог жалбеног основа.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, ценио је и преостале наводе у изјављеним жалбама, о којима није било посебно речи, налазећи да су без утицаја на другачији исход овог кривичног поступка.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 457 и 459 став 1 ЗКП, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, одлучио је као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мирјана Јанковић Недић, с.р.

Председник већа-судија
Снежана Јовановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић